

Het varkentje dat niet vies wilde worden

Dit is Kleine Big
Hij ziet er heel normaal uit
Zijn staart staat in een krul
En hij heeft een lange platte snuit

Zijn huid is roze met vlekjes
Zijn oren zijn heel groot
Hij kan knorren als de beste
En heeft hoefjes aan elke poot

Zijn broertjes zijn hetzelfde
Voor varkentjes heel gewoon
Maar Kleine Big is anders
Hij is altijd schoon!

Gaan zijn broertjes spelen
In de sloot of in de modder
Dan zit hij aan de kant
En ontwijkt iedere klodder

Kleine Big durft niet vies te worden
Dat is hij nooit geweest
"Kom je echt niet spelen?"
"Nee" Zegt hij bedeesd

Maar op een mooie ochtend
Als iedereen nog slaapt
Sluipt Kleine Big de stal uit
En heeft al zijn moed bij elkaar geraapt

Hij stapt in de modder
Eerst alleen een teen
Dat voelt zo slecht nog niet
Dan volgt het hele been

Langzaam loopt hij verder
De modder op zijn huid
Oh wat voelt dat lekker
"Joepie!" Roept hij luid

Zijn broertjes komen kijken
En zien hem daar zo staan
Ze juichen en ze roepen
"Tijd om in modderbad te gaan!"

Ze spelen de hele dag buiten
En daar verschijnt de maan
Dan roept moeder ze naar binnen
Om vies slapen te gaan